

РЕШЕНИЕ

№ 1049

гр. Варна, 13.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 12 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Десислава Йорданова

при участието на секретаря Даяна М. Петрова
като разгледа докладваното от Десислава Йорданова Гражданско дело № 20213110107490 по описа за 2021 година

Предмет на настоящото производство е жалба вх. №7561/21.05.2021 г. по описа на Варненския административен съд, подадена от ХР. Д. ХР. срещу акт на ОСЗ Варна с №РД12-02-750-1/11.05.2021 г., с което е оставено без разглеждане искането за поправка на явна фактическа грешка в решение №716/2000 г. на ПК-Варна.

Съобразно определение №35/12.10.2021 г. по гр.д. №2381/2021 г. на петчленен състав на ВКС и ВАС съдът намира, че е сезиран с жалба по чл.14, ал.8 вр. ал.7 вр. ал.3 ЗСПЗЗ.

В жалбата си жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност на административният акт и иска поправка на ОФГ в посоченото решение и решение 533/1998 г., което е допълнено с първото. В жалбата се сочи, че посочените в двете решения записки – 205 и 206/43 г. са представени без доказателства, че имотът е владян при образуване на ТКЗС, а земите посочени в записка 205/43г. са земи в урбанизирана зона и за тях ЗСПЗЗ не се прилага. В уточняващата молба от 11.06.2021 г. се поддържа, че е налице ОФГ в идентификацията на имотите по записки 205/43 г. и 206/43 г., както и че са записани договори 205/43 г. и 206/43 г. при представени само записки, както и ОФГ при записване на „изменя“ вместо „допълва“ в решение №716/2000 г. на ПК-Варна. Искане се и в двете решения да се отстрани ОФГ, като се посочи кадастралния план от 1997 г., а не този от 1959 г., доколкото имотите са възстановени с първия, а не с втория. Излага се, че ПК-Варна не е изисквала протокол за внесени ниви в ТКЗС, не е уточнена границата на урбанизираната зона в м. „***“, не са идентифицирани заявените имоти със заявление 50137/1991 г. от общинската техническа служба съгласно изискването на чл.13, ал.4-6 ППЗСПЗЗ.

С определение 83/05.01.2022 г. като заинтересовани страни в процеса са конституирани АНН. Х. КР., ИВ. Х. М.а, М. Х. Н., СТ. СТ. П., Б.Т. *** , Н. Т. М., ИЛК. ИВ. Б., Д. В. ИВ. и В. ИВ. В.

Заинтересованата страна СТ. СТ. П. е депозирал становище за неоснователност на жалбата, тъй като жалбоподателят не е легитимирано лице да иска изменение на решение 716/2000 г. на ПК-Варна, тъй като не е участвал в реституционното производство. Соочи се, че не са налице основания за изменение на решение 716/2000 г. на ПК-Варна и доколкото не се твърдят не се сочат доказателства за нови, неизвестни обстоятелства към момента на

постановяване на решението.

Останалите заинтересовани страни не са депозирали становище по разглежданата жалба.

Ответникът по жалбата – Общинска служба по земеделие – Варна е депозирала становище за недопустимост и неоснователност на жалбата. В становището от 22.03.2022 г. се поддържа, че жалбата е недопустима, тъй като: 1. обжалваното писмо РД 12-02-750-1/11.05.2021 г. има единствено уведомителен характер, но не и такъв на индивидуален административен акт; 2. Х.Х. не е страна в производството по издаване на визираните от него решения на ПК-Варна, поради което искането му за поправка на очевидна фактическа грешка /ОФГ/ е недопустимо и не е разгледано по същество от поземления орган; 3. Х.Х. не е наследник на лицето подало заявление за възстановяване на имоти във връзка, с която са издадени двете посочени в жалбата решения, поради което е недопустимо и да иска от Министъра на земеделието да разпорежи ОСЗ-Варна да поправи ОФГ в двете решения; 4. *** като лице претендиращо самостоятелно право на собственост върху имота, върху имота, възстановен с решението на ПК, не може да защити тези свои права обжалвайки решението по чл.14 ЗСПЗЗ вкл. чрез искане за поправка на ОФГ, а следва да го стори в производство по чл.108 ЗС. Излага се, че жалбоподателят е бил ответник в производство по чл.108 ЗС, с което Х.Х. е осъден да предаде на ищите СТ. СТ. П. и ***. недвижим имот с площ от 829 кв.м. в м. „***“, землището на кв. ****, гр. Варна, очертан с червен цвят по приложената на л. 26 от делото на ВРС скица (която приподписана от съда представлява неразделна част от решението), включващ имот № 3225 по ПНИ от 2002г. с площ от 600 кв.м. и граници на този имот: ПИ №№ 3226, 3600, 3224, 3590, 3222 и път и западната част с площ от 229 кв.м.)т ПИ № 3600, при граници на тази реална част: ПИ №№ 3225, 3224, останалата част от имот 3600 и път, на ссн. чл. 108 от ЗС, при релевирано твърдение за придобито от ищите право на собственост върху спорния имот на основание наследствено правоприемство и реституция, постановена в полза на наследниците на *** П. с решение № 533/15.07.98г. на ПК-Варна; 5. Жалбоподателят е иницирал съдебно оспорване на решенията, чиято поправка се иска – с определение от 21.11.2006 г. по гр.д. 7916/2006 г. по описа на ВРС, 35 състав жалбата срещу двете решения на ПК е оставена без разглеждане, като това определение е потвърдено с определение 265/01.02.2007 г. по адм.д. 87/007 г. по описа на ВОС. Счита се, че жалбата е недопустима или неоснователна.

Съгласно чл.14, ал.1, т.1 ЗСПЗЗ общинската служба по земеделие се произнася с решение за възстановяване на правото на собственост върху земи в съществуващи или възстановими на терена стари реални граници. Според ал. 6 на същия член Общинската служба по земеделие може да поправи по свой почин или по молба на заинтересуваните лица допуснатите в решението по този член явни фактически грешки. При откриване на нарушения на този закон и на правилника за неговото прилагане, на нови обстоятелства или на нови писмени доказателства от съществено значение за постановяване на решението по ал. 1, в срок до една година от откриване на нарушенията, на новите обстоятелства или на новите писмени доказателства, но не по-късно от три години от влизането в сила на плана за земеразделяне или от постановяването на решението на общинската служба по земеделие по ал. 1, т. 1, министърът на земеделието, храните и горите по своя инициатива или по искане на заинтересуваните лица отменя решението на общинската служба по земеделие или разпорежда на общинската служба по земеделие да го измени. Този ред не се прилага, когато за същите земи има влязло в сила съдебно решение /чл.14, ал.7 ЗСПЗЗ/. Съобразно чл.8 - решенията по ал. 6 и 7 се съобщават по реда, предвиден в ал. 2 и могат да се обжалват по реда и в сроковете, предвидени в ал. 3 /пред районния съд/.

В конкретния случай съдът е сезиран с жалба срещу акт на ОСЗ Варна с №РД12-02-750-1/11.05.2021 г., с който е оставено без разглеждане искането за поправка на явна фактическа грешка в решение №716/2000 г. на ПК-Варна.

В обжалвания акт е прието, че Х.Х. не е страна в реституционното производство, в което е издадено решение №716/2000 г. на ПК-Варна допълващо решение 533/15.07.201998 г. и съответно не е заинтересована страна, която да има интерес да иска поправка на решението. На следващо място е посочено, че сроковете по чл.14, ал.7 ЗСПЗЗ са изтекли, тъй като решението от 2000 г. като необжалвано е влязло в сила. Искането за поправка на ОФГ е намерено за недопустимо, поради което и не е разгледано по същество.

Настоящият съдебен състав споделя крайния извод на ответника за недопустимост на

искането за поправка на ОФГ в решението от 2000 г.

Предмет на разглеждане в настоящото производство е жалба срещу акта на ОСЗ-Варна №РД12-02-750-1/11.05.2021 г., поради което съдът следва да прецени дали законосъобразно органът е оставил без разглеждане искането на жалбоподателя за поправка на ОФГ в решение №716/2000 г. на ПК-Варна.

По делото е представено решение 716/07.07.2000 г. на ПК-Варна, с което е признато правото на собственост на наследниците на ***П. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на следните имоти: нива от 3,233 дка, шеста категория, находяща се в терен по параграф 4 на ***, местност „***, имот ***от кадастралния план, изработен през 1959 г. и обхващащ следните планоснимачни номера или части от тях: *** като с решение 716/07.07.2000 г. на ПК-Варна е допълнено решение 553/15.07.1998 г. на основание чл.14, ал.7 ЗСПЗЗ, поради допълнително представени документи за собственост – договори 205/43 г. и 206/43 г. с молба вх. номер 740/28.06.2000 г., заявен с пореден номер 2 от заявлението и установен с дог. 205 и 206/43 г.; нива от 8,930 дка., шеста категория, находящ се в терен по пар.4 в Г**** имот ***, по кадастрален план на м. „****“ /****/ от 1959 г. имотът представлява номер 445 и охваща следните планоснимачни номера или части от тях: *** - решение 716/07.07.2000 г. на ПК-Варна е допълнено решение 553/15.07.1998 г. на основание чл.14, ал.7 ЗСПЗЗ, поради допълнително представени документи за собственост – договори 205/43 г. и 206/43 г. с молба вх. номер 740/28.06.2000 г., заявен с пореден номер 4 от заявлението и установен с дог. 205 и 206/43 г.

От представено удостоверение за наследници на ***, ЕГН: ***, починал на 28.01.1985 г. /л.39-44 от делото/ не се установява негов наследник да е жалбоподателя ХР. Д. ХР..

Производството по чл. 14, ал. 1 - 3 от ЗСПЗЗ, е административно и се развива съгласно специалните разпоредби на ЗСПЗЗ. Страни в това производство са единствено лицата - заявители по смисъла на чл. 10, ал. 1 във вр. с 11, ал. 1 от ЗСПЗЗ (респ. техните правоприемници) и административния орган - съответната ОСЗ. В него не участват заинтересовани страни, заявяващи самостоятелни права върху земеделските земи, предмет на реституционното производство, т. е. административното правоотношение се развива единствено между подалият заявлението за възстановяване на собствеността върху земята (респ. неговите правоприемници) и Общинската служба "Земеделие". Тези решения, съгласно чл. 14, ал. 3 от ЗСПЗЗ, могат да се обжалват в 14-дневен срок пред районния съд. Легитимирана да обжалва така постановените административни актове, в това число и по отношение на валидността им, е само страната, която е направила искане за връщане на земеделските земи, тъй като с издадения административен акт се създават права или респ. отказва признаването на права само на лицето, което претендира реституция на правото на собственост по реда на ЗСПЗЗ. Производството по чл. 14, ал. 3 от ЗСПЗЗ е специално самостоятелно производство и не допуска трети лица, т. е. такива, които не са били участници в административното производство и не са в кръга на наследниците, по отношение на които е издадено решението на ОСЗ, да оспорват с жалба постановеното решение по чл. 18ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ. Това е така, тъй като в производството по чл. 14, ал. 1 - 3 от ЗСПЗЗ не се обсъждат материални права по отношение на гражданите или организациите извън тези, претендиращи реституция. В този смисъл са: решение № 179 от 04.04.1997 г. по адм. д. № 579/1996 г. на ВАС; решение № 5024 от 02.06.2004 г. по адм. д. № 2476/2004 г., IV отд. на ВАС; решение № 6052 от 06.06.2006 г. по адм. д. № 3901/2006 г., IV отд. на ВАС.

Жалбоподателят не страна в правоотношението за издаване на решението по чл.14, ал.1 ЗСПЗЗ и съответно не е легитимиран да иска негово изменение, допълнение или отмяна вкл. по реда на чл.14, ал.6 и следващите.

Трето лице, претендиращо на самостоятелно правно основание право на собственост върху имота, възстановен на бившите собственици на земеделска земя с решение на ОСЗГ, каквото се явява жалбоподателя, не може да защити тези свои права, обжалвайки решенията на ОСЗГ по реда на чл. 14 от ЗСПЗЗ, дори и с искане за прогласяване на тяхната нищожност. Той следва да защити правата си в общото исково производство, предявявайки иск с правно основание чл. 108 от ЗС, ако не владее имота или установителен иск, чрез който да установи правото си на собственост. Само в това общо състезателно исково производство съдът е компетентен по реда на косвения съдебен контрол да провери законосъобразността на

решенията на ОСЗ/ Определение № 1677 от 9.02.2010 г. на ВАС по адм. д. № 1785/2010 г., I о./. Именно в исково производство следва да се разглеждат всички възражения във връзка доказване на собствеността и идентичност на имоти, съобразно наведените в откритото съдебно заседание доводи от жалбоподателя за неправилност на решението. Отделен е въпроса за представените от ответника доказателства за вече проведено производство по чл.108 СК, значението на който остава извън предмета на разглеждане в настоящото производство.

При така изложеното, съдът намира, че жалбоподателят не е легитимирано лице да иска изменения на решението на ПК от 2000 г. вкл. да иска поправки на ОФГ в същото, с оглед на което направените от него в този смисъл искания правилно са оставени без разглеждане от ответната страна. При този извод на съда, не е необходимо да бъдат разглеждани останалите възражения на ответната страна.

Жалбата, подадена от ХР. Д. ХР. срещу акт на ОСЗ Варна с №РД12-02-750-1/11.05.2021 г., с ко йто е оставено без разглеждане искането за поправка на явна фактическа грешка в решение №716/2000 г. на ПК-Варна следва да се отхвърли.

По разноските:

С оглед неоснователността на жалбата право на разноски по общите правила на ГПК /чл.78, ал.1 ГПК/ имат право ответника и заинтересованите страни. На ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определено на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37, ал. 1 ЗПП. На заинтересованата страна СТ. СТ. П. следва да се присъдят разноски за подаденото писмено становище, доколкото не е осъществено процесуално представителство в откритото съдебно заседание. Съгласно чл.9 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за изготвяне на искова молба и писмен отговор по искова молба, на въззивна жалба и отговор по въззивна жалба, без процесуално представителство, както и за проучване на гражданско дело и приподписване на касационна жалба по чл. 284, ал. 2 ГПК, когато не е изготвена от приподписващия адвокат, възнаграждението е в размер 3/4 от възнаграждението по чл. 7 или 8, но не по-малко от 300 лв. При приложение на цитираната норма на П. следва да се присъди възнаграждение от 300 лв.- разноски за адвокатско възнаграждение за подаване на писмено становище.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба вх. №7561/21.05.2021 г. по описа на Варненския административен съд, подадена от ХР. Д. ХР., ЕГН:***** адрес: гр. Варна,*** срещу акт на ОСЗ Варна с №РД12-02-750-1/11.05.2021 г., с което е оставено без разглеждане искането за поправка на явна фактическа грешка в решение №716/2000 г. на ПК-Варна.

ОСЪЖДА ХР. Д. ХР., ЕГН:***** адрес: гр. ***да заплати на СТ. СТ. П., , ЕГН: *****, адрес: гр. ***сумата от **300,00 лв.-** разноски за адвокатско възнаграждение за подаване на писмено становище.

ОСЪЖДА ХР. Д. ХР., ЕГН:***** адрес: ***да заплати на Общинска служба по земеделие- Варна, съдебен адрес: гр. Варна, *** стая 9 сумата от **100,00 лв.-** разноски за юрисконсултско възнаграждение в настоящото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд- Варна в 14-дневен срок от връчването му.

ПРЕПИС от настоящото решение да се връчи на страните по делото, основание чл. 7, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____